

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5OboE/31/2013
Identifikačné číslo spisu:	6906213683
Dátum vydania rozhodnutia:	12.02.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Anna Marková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:6906213683.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpený: Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti povinnému: A. O., nar. XX. septembra XXXX, B., o vymoženie 27,21 EUR s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Rimavská Sobota pod sp. zn. 4Er 1878/2006, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 19. decembra 2012, č. k. 43CoE 321/2012-59, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolacie konanie z a s t a v u j e .
Povinnému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Okresný súd Rimavská Sobota uznesením z 21. marca 2012, č. k. 4Er 1878/2006-30 exekúciu vyhlásil za neprípustnú a exekúciu zastavil (§ 57 ods. 1 písm. g/, § 58 ods. 1 Exekučného poriadku). Oprávnenému uložil uhradiť súdnemu exekútorovi JUDr. Jozefovi Ďuricovi trovy exekúciu vo výške 29,08 EUR. Súd prvého stupňa dospel k záveru, že plnenie priznané exekučným titulom - rozhodcovským rozsudkom treba považovať za plnenie v rozpore s dobrými mravmi.

Oprávnený podal návrh na prerušenie konania podaním doručeným súdu 10. augusta 2012, po podanom odvolaní proti uzneseniu súdu prvého stupňa, ktorým súd exekučné konanie zastavil. Návrh na prerušenie konania odôvodnil ustanovením § 109 ods. 1 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) a navrhol predložiť Súdnemu dvoru EÚ podľa čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie prejudiciálne otázky, ktoré formuloval do troch bodov (č. l. 53 spisu).

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 19. decembra 2012, č. k. 43CoE 321/2012-59 návrhy oprávneného na prerušenie konania zamietol a uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Odvolací súd nedospel k záveru o existencii potreby obrátiť sa s predbežnou otázkou odvolateľa k výkladu únievého práva, ktorú by mal posúdiť Súdny dvor Európskej únie. Oprávneným

navrhované predbežné otázky považoval odvolací súd za zjavne neopodstatnené a irelevantné vo vzťahu k prebiehajúcemu konaniu, pričom ich zodpovedanie nemá reálny dosah na prebiehajúci spor, keďže v predmetnom konaní súd neaplikuje priamo ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa upravené smernicou Rady 93/13/EHS, výklad ktorého oprávnený v prvej otázke žiada, ale priamo ustanovenia, týkajúce sa ochrany spotrebiteľa, upravené vo vnútroštátnom poriadku (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka).

Proti výroku napadnutého uznesenia odvolacieho súdu, ktorým bol zamietnutý návrh na prerušenie konania, podal oprávnený odvolanie. Svoje odvolanie odôvodnil predovšetkým tým, že súd mu svojím postupom odňal možnosť konať pred súdom podľa 205 ods. 2 písm. a/ a § 221 ods. 1 písm. d/ O. s. p., že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p., keď súd nesprávne interpretoval a aplikoval ustanovenia § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. a článok 267 Zmluvy o fungovaní EÚ v spojení s ustanovením § 36 ods. 5 Exekučného poriadku. Zdôraznil tiež, že napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok odôvodnenia, a že v ňom bol nesprávne poučený o nemožnosti napadnúť odvolaním výrok o zamietnutí návrhu na prerušenie konania. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie v označenom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po zistení, že odvolanie podal oprávnený, skúmal, či sú splnené procesné predpoklady, za splnenia ktorých môže o podanom odvolaní konať.

Podľa § 103 O. s. p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Procesné podmienky v občianskom súdnom konaní, i napriek tomu, že ich Občiansky súdny poriadok ako základný procesný predpis výslovne nevypočítava, možno považovať za predpoklady (existujúce tak na strane súdu, ako i na strane účastníkov konania), ktoré musia byť nevyhnutne splnené, aby sa dosiahol cieľ občianskeho súdneho konania. Procesné podmienky obsahovo vyjadrujú predpoklady rozhodovania vo veci samej a súd ich skúma ex offio. Ak pri ich skúmaní dôjde k záveru, že v konaní ide o taký ich nedostatok, ktorý nemožno odstrániť, konanie zastaví (§ 104 ods. 1 O. s. p.). Medzi tieto procesné podmienky nepochybne patrí aj funkčná príslušnosť súdu na prejednanie veci, vyplývajúca zo zákona.

Z podania oprávneného (odvolanie), či už z hľadiska formálneho (najmä označenia opravného prostriedku), ako i obsahového (predovšetkým citácie relevantných zákonných ustanovení, ako aj argumentácie dôvodov a vymedzenia toho, čo účastník žiada) možno bez pochybností vyvodiť, že tento procesný úkon oprávneného v predmetnej veci, ktorým napadol uznesenie odvolacieho súdu, je odvolaním v zmysle § 201 a nasl. O. s. p.

Podľa § 201 O. s. p. (prvá veta) účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevylučuje.

Podľa § 9 ods. 1, 2 O. s. p. na konanie v prvom stupni sú zásadne príslušné okresné sudy. Krajské sudy rozhodujú ako sudy prvého stupňa: a) v sporoch o vzájomné vyporiadanie dávky poskytnutej neprávom alebo vo vyššej výmere, než patrila, medzi zamestnávateľom a príjemcom tejto dávky podľa právnych predpisov o sociálnom zabezpečení, b) v sporoch medzi príslušným orgánom nemocenského poistenia a zamestnávateľom o náhradu škody vzniknutej nesprávnym postupom pri vykonávaní nemocenského poistenia, c) v sporoch týkajúcich sa cudzieho štátu alebo osôb požívajúcich diplomatické imunity a výsady, ak tieto spory patria do právomoci súdov Slovenskej republiky.

Podľa § 10 ods. 1 O. s. p. krajské sudy rozhodujú o odvolaniach proti rozhodnutiam okresných súdov.

Podľa § 10 ods. 2 O. s. p. o odvolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky.

Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že Najvyšší súd Slovenskej republiky je funkčne príslušný rozhodovať iba o tých odvolaniach, ktoré smerujú proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa; prípady, v ktorých je rozhodnutie krajského súdu rozhodnutím súdu prvého stupňa, sú pritom zákonom taxatívne vymedzené (§ 9 ods. 2 O. s. p.).

V predmetnej veci rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici o zamietnutí návrhov oprávneného na prerušenie konania, nie je rozhodnutím krajského súdu ako súdu prvého stupňa, ale je rozhodnutím súdu odvolacieho, vydaného v rámci odvolacieho konania, počas ktorého odvolací súd môže vydávať viaceré rozhodnutia, avšak po začatí odvolacieho konania v takom prípade vždy koná ako súd odvolací. Funkčná príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na prejednanie podaného odvolania oprávneného preto nie je daná.

Chýbajúca funkčná príslušnosť ktoréhokoľvek súdu na prejednanie určitej veci, ktorá inak patrí do právomoci súdu, predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienky konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto konanie o odvolaní oprávneného proti uzneseniu odvolacieho súdu podľa § 104 ods. 1 v spojení s § 211 ods. 2 O. s. p. zastavil bez toho, aby preskúmaval vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia.

Právo na náhradu trov odvolacieho konania vzniklo povinnému zmysle § 224 ods. 1, § 146 ods. 2 O. s. p., t. j. nakoľko oprávnený z procesného hľadiska zaviniť zastavenie odvolacieho konania. Najvyšší súd Slovenskej republiky však žiadne trovy odvolacieho konania povinnému nepriznal z dôvodu, že nepodal návrh na ich priznanie a ani mu žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.